

lade sig nøje med et Kast med Raffen, saaledes som den ærede Finansminister jo bruger som Betegnelse for et parlamentarisk Slag i Bordet. Det er et Spørgsmaal, om ikke de Folk ude i Landet en Gang tænke, om de ikke ogsaa kunne faa lidt Grunde i Stedet for, naar man saadan ikke kan være nøjet med et Par korte affejende Ord og saa et Kast med Raffen. Den Tid kan maasse komme, da den Slags Ting kunne komme frem. Vilde Agrarerne, naar de endelig blive organiserede — jeg har Byst til at sige det her — for Alvor sige: Vi ville alle sammen af med de og de Skatter, fordi vi ikke have Haad til at betale dem — saa blive vi af med dem, og saa tror jeg, at det vilde hjælpe lidet, om det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Scharling) kommer med nogle svage Grunde imod, eller om den ærede Finansminister nok saa tit kommer med sit snart historiske Kast med Raffen, det vil ikke hjælpe. Jeg tror, at Landbrugerne ville vide at sætte over den Slags Hindringer. Jeg vil anbefale, at man stemmer for Lovforslaget. Derved ville Landbrugerne uanset, om Lovforslaget bliver til Lov eller ikke, faa at se, hvem der vil dem noget, og hvem der ikke vil dem noget.

N. Andersen (Listed Amts 3dje Valgfreds): Efter at have hørt den højt-ærede Finansministers Udtalelser om dette Forslag ved første Behandling, har jeg for mit Vedkommende ikke været i Tvivl om, at der ikke vilde komme noget ud af Forslaget, og jeg havde overhovedet ikke ved de tidligere Behandlinger tænkt paa at ville tage Ordet i denne Sag. Jeg har i Realiteten saa meget mindre Anledning dertil nu, som jeg i alt væsentligt kan slutte mig til, hvad der i Dag er blevet anført af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Scharling). Men da der i Forslaget, saaledes som det er fremkommet, selv om det ikke bliver til Lov, efter mit Skøn ligger et ganske betydeligt Agitationsstof, uden at det derfor paa nogen Maade skal være sagt, at det har været de ærede Forslagsstilleres Hensigt at stille Forslaget i agitationalt Dje-med — det er ingenlunde min Hensigt at sige dette, derom ved jeg intet — maa jeg dog bemærke, at da det tør forudsættes, at den Modstand, som vi, der ikke ville stemme

for Lovforslaget, yde imod det, meget let vil kunne blive vendt mod os som en Anklage. Jeg har derfor tænkt noget nærmere over, hvilket Resultat det vilde medføre, dersom dette Lovforslag blev til Lov, og over, hvorvidt det er forsvarligt og berettiget at støtte det eller ikke. Jeg skal i denne Forbindelse straks sige til den ærede sidste Taler, at mod den Terminologi, hvorefter han inddelte Befolkningen i „Landbrugets Venner“ og dets „Modstandere“, maa jeg nedlægge en Indsigelse. Det gaar ikke an at anlægge dette Lovforslag som en Maalestof, der skal være afgørende i saa Henseende. Det vil jeg i alt Fald tage et Forbehold imod. Jeg vil ligeledes straks sige til det ærede Medlem, at naar han ikke vil gaa ind paa den Betragtningens Rigtighed, at der her er Tale om at yde Gaver til en vis Samfundsklasse, og endnu mindre vil høre Tale om, at det skulde være at kaste Gaver i Grams — det mente det ærede Medlem slet ikke var berettiget at anføre over for dette Lovforslag — saa vil jeg tillade mig at sige til det ærede Medlem, at efter mit Skøn er det ikke alene at kaste Gaver i Grams, men det er at kaste Gaver i Grams paa en saadan Maade, at det paa Forhaand fuldt ud er givet, at de, der trænge mindst, ville faa mest, og at de, der trænge mest, ville faa mindst. Det er nærmest dette, der har været min Anke mod Forslaget, og imod i det hele at paalægge Statskassen Affavnet af et saa betydeligt Beløb, som der her er Tale om, at den foreslaaede Statteeftergivelse ingenlunde rammer Trangen. Det er jo alle de ærede Medlemmer bekendt, der have gjort sig den Ulejlighed at se efter i statistisk Tabelværk, at den meget store Mængde smaa Jordbrugere besidde et forholdsvis meget ringe Kvantum Hartkorn, men da jeg forudtæller, at en stor Del af de ærede Medlemmer ikke have disse Ting præsent til Raadighed i Huskommelsen, skal jeg dog her tillade mig at nævne, at vi i hele Landet have c. 152,000 jordejende Husmænd med Jordlodder hver paa under 1 Td. Hartkorn. Disse 152,000 Husmænd ere tilsammen i Besiddelse af 41,369 Tdr. Hartkorn, og den Lettelse, det for disse Jordbrugere vilde blive, dersom Lovforslaget vedtoges, vilde altsaa kun udgøre 2 Kr. 36 Øre gennemsnitlig for hver. Det var dog, maaste denne Samfunds-